

737

Wet van 29 december 1982, houdende nadere wijziging van een aantal sociale verzekeringswetten, de Wet Werkloosheidsvoorziening en de Wet op de loonbelasting 1964 (afschaffing minimumdagloon W.A.O. en herziening minimumdagloonbepalingen in de W.W. en de W.W.V.)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het minimumdagloon ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering af te schaffen, nadere regelen te stellen inzake de werkingssfeer van het minimumdagloon ingevolge de Werkloosheidswet en de Wet Werkloosheidsvoorziening, en in verband daarmee de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en de Wet op de loonbelasting 1964 te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 14 vervalt het derde lid terwijl het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid.

B. Artikel 14a vervalt.

C. In artikel 15 vervallen het zesde en het zevende lid, terwijl het achtste lid wordt vernummerd tot zesde lid.

D. Aan artikel 79a, eerste lid, wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidende:

Het ingevolge de vorige volzin in te houden bedrag wordt, indien degene die recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering tevens recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, verminderd met het bedrag dat op de laatstbedoelde uitkering wordt ingehouden ingevolge artikel 76a van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.

ARTIKEL II

De Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1980, 28)² wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 11, vierde lid, wordt in de eerste volzin in plaats van «en loonbelasting» gelezen: «, het daarvan in te houden bedrag als bedoeld in artikel 76a en de daarvan in te houden loonbelasting», en wordt in de tweede volzin na de woorden «en de Algemene Weduwen- en Wezenwet» ingevoegd: en de in te houden loonbelasting.

B. Na artikel 76 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 76a

1. De bedrijfsvereniging houdt op de arbeidsongeschiktheidsuitkering, alsmede op de uitkering als bedoeld in artikel 53, een bedrag in, dat gelijk is aan het bedrag van de premies welke een werkgever ingevolge de Ziektewet, de Werkloosheidswet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering op het overeenkomstige loon van een werknemer, die verzekerd is ingevolge die wetten, inhoudt.

2. Indien ingevolge één der sociale verzekeringswetten een premie wordt ingehouden waarvan het percentage per bedrijfstak verschilt, wordt voor de toepassing van het vorige lid bij algemene maatregel van bestuur een gemiddeld percentage vastgesteld.

3. Onze Minister kan nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen met betrekking tot de berekening van de ingevolge het eerste lid op de aldaar bedoelde uitkeringen in te houden bedragen. Daarbij kan tevens worden afgeweken van het bepaalde in artikel 9, derde lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

4. De op grond van het eerste lid op de aldaar bedoelde uitkeringen in te houden bedragen worden gestort in het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in de vorige volzin nadere regelen stellen.

ARTIKEL III

1. Gedurende een jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wet blijven de daglonen, welke ten grondslag liggen aan uitkeringen ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering die voor die datum zijn ingegaan en die zijn vastgesteld op het minimumdagloon, met inachtneming van het bepaalde in artikel 15 van die wet, op het minimumdagloon gehandhaafd.

2. Na afloop van het in het eerste lid bedoelde jaar worden de in dat lid bedoelde daglonen volgens door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid te stellen regelen herzien naar het dagloon dat aan de uitkering ten grondslag zou hebben gelegen indien het minimumdagloon niet zou hebben gegolden.

3. De overeenkomstig het tweede lid herziene daglonen worden

- a. gedurende het eerste halfjaar na de herziening niet lager gesteld dan 115% van het minimumloon,
- b. gedurende het daaropvolgende halfjaar niet lager dan 107,5% van het minimumloon, en
- c. vervolgens niet lager dan het minimumloon.

4. In het derde lid wordt onder minimumloon verstaan het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder c, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Stb. 1968, 657), dan wel, indien het een werknemer beneden de leeftijd van 23 jaar betreft, het krachtens artikel 7, derde lid en artikel 8, derde lid, van die wet, voor hem geldende minimumloon, beide vermeerderd met de daarover berekende vakantiebijslag als bedoeld in artikel 15 van die wet.

ARTIKEL IV

Totdat artikel I in werking treedt, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel III, eerste lid, en voor zoveel nodig in afwijking van artikel III, tweede en derde lid, het minimumdagloon, bedoeld in artikel 14, derde lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, uitsluitend in aanmerking genomen ten aanzien van degene, die in aanmerking komt voor de grondslag, genoemd in artikel 10, vierde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, dan wel voor die grondslag in aanmerking zou zijn gekomen, indien artikel 90 van laatstgenoemde wet niet op hem van toepassing was geweest.

ARTIKEL V

Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid kan, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, regelen stellen inzake een uitkering door het Arbeidsongeschiktheidsfonds aan het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds in verband met het bepaalde in de voorgaande artikelen.

ARTIKEL VI

De Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521)³ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 11, eerste lid, letter f, onder 2°, wordt vóór «artikel 79a van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering» ingevoegd: artikel 76a van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1980, 28),.

B. In artikel 16, eerste lid, letter a, onder 5°, vervalt na «Algemene Arbeidsongeschiktheidswet» de Staatsbladaanduiding.

ARTIKEL VII

In de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421)⁴ wordt na artikel 12b een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 12c

1. Het minimumdagloon bedoeld in artikel 12a, derde lid, wordt uitsluitend in aanmerking genomen ten aanzien van een gehuwde werknemer, alsmede ten aanzien van een ongehuwde werknemer, die een eigen kind of een pleegkind heeft dat jonger is dan 18 jaar en dat tot zijn huishouden behoort of grotendeels op zijn kosten wordt onderhouden.

2. In afwijking van het eerste lid wordt het minimumdagloon niet in aanmerking genomen, indien het inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven van de gehuwde werknemer, vermeerderd met dat van zijn echtgenoot, dan wel van de ongehuwde werknemer, doorgaans meer bedraagt dan het minimumdagloon.

3. In afwijking van het eerste lid, wordt het minimumdagloon niet in aanmerking genomen voor zoveel dat meer bedraagt dan 100/80 van het dagloon dat zou gelden zonder toepassing van het eerste lid.

4. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens dit artikel wordt verstaan onder pleegkind een kind, dat als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed en wordt met een ongehuwde gelijkgesteld degene die duurzaam gescheiden van zijn echtgenoot leeft.

5. Onze Minister stelt, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, regelen omtrent hetgeen voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens dit artikel onder inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven wordt verstaan.

6. Onze Minister kan, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

ARTIKEL VIII

Artikel VII is niet van toepassing op uitkeringen ingevolge de Werkloosheidswet, welke zijn ingegaan voor de datum van inwerkingtreding van deze wet.

ARTIKEL IX

In de Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485)⁴ wordt na artikel 5b een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5c

1. Het minimumdagloon, bedoeld in artikel 5, tweede lid, wordt uitsluitend in aanmerking genomen ten aanzien van een gehuwde werknemer, alsmede ten aanzien van een ongehuwde werknemer die een eigen kind of pleegkind heeft dat jonger is dan 18 jaar en dat tot zijn huishouden behoort of grotendeels op zijn kosten wordt onderhouden.

2. In afwijking van het eerste lid wordt het minimumdagloon niet in aanmerking genomen, indien het inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven van de gehuwde werknemer, vermeerderd met dat van zijn echtgenoot, dan wel van de ongehuwde werknemer, doorgaans meer bedraagt dan het minimumdagloon, bedoeld in artikel 12a, derde lid, van de Werkloosheidswet.

3. In afwijking van het eerste lid wordt het minimumdagloon niet in aanmerking genomen voor zoveel dat meer bedraagt dan 100/75 van het dagloon dat zou gelden zonder toepassing van het eerste lid.

4. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens dit artikel wordt verstaan onder pleegkind een kind, dat als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed en wordt met een ongehuwde gelijkgesteld degene die duurzaam gescheiden van zijn echtgenoot leeft.

5. Onze Minister stelt regelen omtrent hetgeen voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens dit artikel onder inkomen uit of in verband met arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven wordt verstaan.

6. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

ARTIKEL X

1. Ten aanzien van de werknemer, wiens uitkering is ingegaan vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet vindt artikel IX gedurende één jaar na die datum geen toepassing indien zijn uitkering direct voorafgaande aan die datum gebaseerd was op het minimumdagloon dan wel een daarvan afgeleid dagloon.

2. Na afloop van het in het vorige lid bedoelde jaar is artikel IX ten aanzien van de in dat lid bedoelde werknemer van toepassing met dien verstande dat zijn dagloon

a. gedurende het eerste halfjaar niet lager wordt gesteld dan 90% van het voorheen op hem van toepassing zijnde dagloon, en

b. het daaropvolgende halfjaar niet lager dan 82,5% van het laatstgenoemde dagloon.

ARTIKEL XI

Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst, met uitzondering van de artikelen I, II en VI, welke in werking treden op een door Ons te bepalen tijdstip.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij wet van 4 juni 1981, Stb. 370

² Laatstelijk gewijzigd bij wet van 20 december 1979, Stb. 711

³ Laatstelijk gewijzigd bij wet van 17 december 1981, Stb. 750

⁴ Laatstelijk gewijzigd bij wet van 17 december 1981, Stb. 760

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1982/83, 17 647

Hand. II 1982/83, blz. 1145-1167; 1169-1206; 1224-1246; 1252-1266; 1268-1276;

1288-1325; 1327-1332

Kamerstukken I 1982/83, 17 647 (72)

Hand. I 1982/83, zie vergadering van 28 en 29 december 1982

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Lech, 29 december 1982

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

Uitgegeven de *eenendertigste* december 1982

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes